GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 29. | Duminecă, 8 (20) Februariu. | 1887.

Braşovŭ, 7 Februariu 1887.

Ḍiua de Lunĭ, ce vine, va aduce o decisiune de mare importanţă. In acéstă ḍi se vorŭ face alegerile pentru Reichstagulŭ germanŭ.

In óra ultimă foile bismarckiane conjură din nou pe alegĕtorii germanĭ a-şĭ da votulŭ în favórea septenatului, căcĭ în casulŭ contrarŭ, décă maioritatea viitorului Reichstagŭ ar fi antibismarckiană, rĕsboiulŭ va fi neînlĕturabilŭ.

Numai partidele oposiţiunale din Germania suntŭ de vină — asigură „Norddeutsche Allg. Ztg.“ dela 17 l. c. — décă ceriulŭ politicŭ s'a inuoratŭ. Atitudinea lorŭ politică a datŭ nascere dincolo de Vogesĭ convicţiunei, că slabŭ şi divisatŭ este imperiulŭ germanŭ şi că a sositŭ momentulŭ sĕ sară asupra lui.

Alegeţĭ dér — încheiă fóia oficiósă—ómenĭ carĭ sĕ fiă hotărîţĭ a vota pentru septenatŭ şi atuncĭ Francia vĕḍêndŭ, că Germania e condusă de bărbaţĭ hotărîţĭ a apĕra imperiulŭ contra inimicului, va dispăré şi pericululŭ de rĕsboiu.

Décă ar fi sĕ credemŭ asigurărilorŭ foilorŭ bismarkiane, ḍiua de Lunĭ va decide asupra păcii séu a rĕsboiului.

In realitate lucrurile se presentă în altă lumină. Bismarck a alarmatŭ ţéra şi lumea cu strigătulŭ de rĕsboiu, pentru ca sĕ pótă sparge falanga puternică a oposiţiunei. Ii va succede óre acésta?

Se crede, că cancelarulŭ va reuşi a-şĭ crea o maioritate în viitorulŭ Reichstagŭ, care, deşi nu va fi mare, îĭ va asigura primirea septenatului.

Tactica cancelarului de a amesteca şi pe Papa în afacerea septenatului a adusŭ în adevĕrŭ mare confusiune în sînulŭ partidei centrului. Precum scimŭ Papa s'a pronunţatŭ pentru septenatŭ şi foile guvernamentale nu s'au sfiitŭ a striga în gura mare, că fiecare catolicŭ e datorŭ consciinţei sale sĕ asculte de sfatulŭ Papei. Spre a dovedi acésta ḍiarulŭ „Post“ s'a provocatŭ chiar la o enunciaţiune papală din evulŭ mediu.

Scopulŭ acestorŭ manevre e veditŭ şi guvernulu l'a şi atinsŭ în parte, căcĭ scisiunea între alegĕtorii catolicĭ este aḍĭ unŭ faptŭ împlinitŭ. Unii voiescŭ sĕ asculte de sfatulŭ Papei alţii ţinŭ la declaraţiunea conducĕtorului centrului, Windthorst, după care în cele politice catolicii nu se sêmtŭ datorĭ a se dirige după dorinţele Papei, ci vorŭ vota după convingerile lorŭ politice în contra septenatului.

Crisa în partida centrului s'a manifestatŭ mai întâiu prin declarările multora, că vorŭ vota pentru septenalŭ. Cei din înaltulŭ clerŭ observă o atitudine favorabilă septenatului.

Astfelŭ cancelarulŭ germanŭ are şanse de a dobêndi maioritatea în viitorulŭ Reichstagŭ şi suntemŭ curioşĭ sĕ vedemŭ, décă atuncĭ va fi dispărutŭ pericululŭ de rĕsboiu.

In Francia nu se gândesce aḍĭ nimenĭ de a ataca Germania. Décă dér este scrisŭ în cartea sorţii, ca marile naţiunĭ din apusŭ sĕ se sfâşie din nou între sine, atuncĭ începutulŭ trebue sĕ-lŭ facă Germania.

Corbulŭ albŭ şi corbii negri.

In numĕrulŭ de erĭ amŭ publicatŭ discursulŭ d-luĭ Mocsary. Astăḍĭ vomŭ pune sub ochii cetitorilorŭ nostri rĕspunsurile, ce le-a primitŭ acestŭ distinsŭ patriotŭ ungurŭ dela ómenii partidei sale şi dela guvernŭ.

Scimŭ că încă în séra acelei ḍile, în care a debutatŭ Mocsary, vorbirea acestuia a fostŭ adusă în discusiune în clubulŭ partidei stângei estreme. Inainte de-a începe ordinea ḍilei, deputatulŭ **G e z a P o l o n y i** se ridică şi ḍise:

»Domnilorŭ! E totdéuna grea datoria, ce-i incumbă acelui deputatŭ, care trebue sĕ se ocupe cu persóna séu convicţiunea politică a unui colegŭ alŭ sĕu. De două orĭ mai greu îmĭ cade mie acéstă datoriă, pentru că împlinirea ei îmĭ causéză durere. E vorba de punctulŭ de vedere politicŭ într'o cestiune patriotică a unui membru alŭ partidei, care fără îndoiélă şi-a câştigatŭ pentru partida nóstră merite, pe carĭ nu putemŭ sĕ nu le recunóscemŭ. Acésta ne obligă sĕ cercetămŭ afacerea cu tótă seriositatea. In şedinţa de aḍĭ a camerei ne-amŭ convinsŭ, că fără sĕ fi fostŭ la ordinea ḍilei cestiunea naţionalităţilorŭ colegulŭ nostru Mocsary Lajos, ca şi când ar fi urmatŭ unui impulsŭ internŭ, a ţinutŭ o astfelŭ de vorbire, care pórtă simptomele agitaţiunei naţionalităţilorŭ în contra statului. După a mea firmă credinţă *deputatulŭ Mocsary a vorbitŭ din convicţiune* şi tocmai acéstă împrejurare, şi de altă parte faptulŭ, că d-sa ocupă o posiţiune însemnată în partidulŭ nostru, face ca sĕ fiă îndoitŭ stricăciósă acea direcţiune politică necuviincióstă. Décă vomŭ avé în vedere că după tóte probabilităţile naţiunea nóstră este în ajunulŭ unorŭ grele încercărĭ, fără esemplu în istoriă, când admoniarea la concordiă este cea mai sântă datoriă a fiecărui patriotŭ ungurŭ, atuncĭ o vorbire ca acésta, de o direc ţiune aşa de contrară Maghiarilorŭ, este într'atâtŭ de neescusabilă, încâtŭ partida nóstră e datóre a protesta contra ei. După a mea tare convingere punctulŭ fundamentalŭ alŭ partidei independente, atuncĭ când pretinde o Ungariă independentă şi de sine stătătóre, este, *ca acéstă ţéră sĕ fiă maghiară.* (Aprobărĭ generale). Pe acela care nu profeséză acestŭ principiu fundamentalŭ alŭ partidei, care i se opune chiar într'unŭ timpŭ aşa de criticŭ, nicĭ recunóscerea meritelorŭ sale nu-lŭ póte scăpa de desaprobarea partidei. Décă faţă cu acéstă vătămare a maghiarismului, a celorŭ mai sânte interese ale esistenţei nóstre naţionale, amŭ tăcé, amŭ pĕcătui, pentru că ar da locŭ bănuelei, că partida séu o parte a ei împărtăşesce vederile deputatului Mocsary. După ce însĕ sunt convinsŭ, că nicĭ unulŭ dintre noi nu aprobă deosebitulŭ lui punctŭ de vedere în acéstă cestiune, ba sciu că toţĭ îlŭ desaprobămŭ şi-lŭ condamnămŭ, propunŭ:

»Partida dela 48 şi independentă sĕ se pronunţe, că deşi, atâtŭ cu privire la confesiunĭ câtŭ şi la naţionalităţĭ consideră egalitatea de dreptŭ ca unulŭ din punctele principale ale programului sĕu, totuşĭ punctulŭ de vedere alŭ d-luĭ Ludovicŭ Mocsáry, desvoltatŭ în şedinţa dela 15 Febr. 1887 a camerei ungare stă în contraḍicere diametrală cu programa şi cu nisuinţele acestei partide şi partida desaprobă direcţiunea politică urmată în acéstă cestiune de deputatulŭ Ludovicŭ Mocsáry.“

Propunerea acésta, care fŭ susţinută de Helfy şi Lükö, a fostŭ primită cu **u n a n i m i t a t e** şi presidiulŭ a fostŭ însărcinatŭ a-o comunica în scrisŭ prin estrasŭ protocolarŭ lui Mocsary, ér Iranyi însărcinatŭ sĕ dea espresiune în cameră acestui protestŭ.

Mocsary sosindŭ la clubŭ tocmai în momentulŭ când Iranyi subscrise estrasulŭ protocolarŭ şi auḍindŭ ce s'a petrecutŭ a salutatŭ pe membrii partidei şi s'a depărtatŭ.

A doua ḍi după vorbirea lui Mocsary în şedinţa dela 16 l. c. **m i n i s t r u l ŭ - p r e ş e d i n t e T i s z a** a rĕspunsŭ în acelŭ modŭ iesuiticŭ, care 'lŭ caracteriséză. Étă cum:

Ministrulŭ *Tisza*: Iau cuvêntulŭ ca sĕ rĕspundŭ la imputările ce le-a făcutŭ în discursulŭ sĕu de erĭ asupra cestiunei naţionalităţilorŭ d. deputatŭ Ludovic Mocsary cu privire la unele acţiunĭ ale mele, ca ministru de interne. (S'auḍimŭ!) Onorată cameră! Regretŭ că n'am fostŭ de faţă. Am auḍitŭ, că în sînulŭ acestei camere mulţĭ s'au mâniatŭ din causa acestui discursŭ. (Adevĕratŭ e! Aşa e!) Eu nu mĕ mâniu, ba nicĭ supĕratŭ nu sunt de d. deputatŭ pentru acestŭ discursŭ; compătimescŭ numai pe d. deputatŭ (Aprobărĭ generale) şi adecă de aceea, fiindŭ că elŭ — de sigurŭ contra intenţiunei sale — numai unŭ lucru a dobênditŭ (S'auḍimŭ!), că anume în acéstă patriă şi în afară de ea a devenitŭ profetulŭ, marele bărbatŭ alŭ tuturorŭ acelora, carĭ urăscŭ rassa unguréscă, statulŭ „maghiarŭ“. (Adevĕratŭ e! Aşa e!) Asta'i o sórte, pentru care în faptă trebue sĕ compătimescĭ pe cineva, care de sigurŭ n'a nisuitŭ sĕ o ajungă. Sĕ considerămŭ însĕ puţinŭ aserţiunile sale.

Mai ântêiu d. deputatŭ atacă guvernulŭ, fiindŭ că au fostŭ relegaţĭ câţiva tinerĭ din gimnasiulŭ din Leciu. Şi întrébă: Este óre opritŭ, ca aceştĭ tinerĭ ómenĭ sĕ cetéscă unŭ ḍiarŭ slovacŭ séu sĕ cânte slovăcesce? De, sigurŭ nu. Dér décă acestŭ ḍiarŭ slovacŭ ce-l cetesc ei, este numai acela, care sub masca libertăţii de pressă ungurescĭ atacă statulŭ „maghiarŭ«, décă cântecélŭ ce-lŭ cântă este numai unŭ cântecŭ slovacŭ, care vestesce că ungurismulŭ e o stîrpitură şi care împrăştie ura contra „Maghiariei“, atuncĭ acésta nu e permisŭ, onorate d-le deputatŭ (Vii aprobărĭ), şi în şcólele statului „maghiarŭ“ nu trebue sĕ se afle nicĭ unŭ împrăştietorŭ alŭ unui astfelŭ de spiritŭ. (Vii aprobărĭ generale).

Domnulŭ deputatŭ se provócă mai departe la hotărîrile comitatelorŭ Sătmarŭ şi *Tĕrnava*, prin care s'a votatŭ órecare dare pentru scopurĭ „culturale«. Elŭ ḍice, că e cu neputinţă, ca Românii sĕ plătéscă dare, pentru ca sĕ'i maghiariseze în massă. D-lŭ deputatŭ a pornitŭ şi aci dela o informaţiune unilaterală. Hotărîrea Sătmarului, aşa precum a fostŭ ea la întâia ocasiune compusă, concipiată şi interpretată într'acolo, că servesce scopurilorŭ de maghiarisare, eu ca ministru de interne n'am aprobat'o; am aprobat'o numai sub condiţiunea — şi aşa s'a compusŭ definitivŭ hotărîrea, — ca acéstă dare sĕ fiă destinată pentru scopurĭ „culturale“ fără deosebire de confesiune şi naţionalitate. Cum o astfel de sumă, pusă la disposiţiunea unei autorităţĭ comitatente, cu o „tendinţă atâtŭ de generală“, póte da vre-unei naţionalităţĭ pricină la o îndreptăţită reclamaţiune, eu din parte'mĭ nu potŭ pricepe. (Aprobărĭ în drépta.) Asta'i istoria hotărîrei Sătmarului. Observŭ încă, că eu am fostŭ chiar atacatŭ din unele părţĭ, fiindŭ că am aprobatŭ aşa acéstă hotărîre şi că, precum îmĭ ḍiceau, „n'am apĕratŭ« interesele ungurismului. Dér credŭ încă şi aḍĭ, că am lucratŭ corectŭ; este însĕ unŭ lucru fórte tristŭ, că unŭ Ungurŭ ţine de drépta şi întemeiată acusaţiunea rădicată de alţii contra unei astfelŭ de hotărîrĭ. (Aprobărĭ în drépta.)

Trecŭ acum la hotărîrea Tĕrnavei. Nu sciu, décă d. deputatŭ cunósce statutele Kulturegyletului ardeleanŭ; căcĭ o reuniune nu se póte judeca după espectorările singuraticilorŭ membrii séu ḍiare, ci numai din statute, şi după câtŭ sciu eu, în statute „nu se cuprinde“ nicĭ o tendinţă de maghiarisare. Ce se cuprinde în ele? Ca în fie-cine sĕ se desvolte simţĕmêntulŭ patrioticŭ; în privinţa acésta s'a mai hotărîtŭ, ca corĕspunḍĕtorŭ cu trebuinţa sĕ se tipăréscă şi sĕ se împartă în poporŭ nu numai scrierĭ unguresci, ci şi române. Ce felŭ de crimă póte fi aceea, ca fii de limbă nemaghiară ai acestei patrii, faţă cu scrierile nepatriotice împrăştiate de singuraticĭ, sĕ citéscă scrierĭ patriotice în propria lorŭ limbă, asta nu o potŭ pricepe. (Aprobărĭ în drépta.) Acéstă reuniune însĕ are o problemă contra căreia chiar şi on. d. deputatŭ, décă l'am înţelesŭ bine, nu póte ridica nicĭ o obiecţiune; în statute este esprimatŭ, că acolo unde — precum, durere, obvine în multe locurĭ ale Ardealului — rassa unguréscă »începe a se contopi“ în alte naţionalităţĭ, sĕ se ia disposiţiunile necesare din punctŭ de vedere alŭ susţinerii ungurismului esistentŭ. (Aşa este! în drépta.) Dór' asta nu e nicĭ o crimă pentru noi, sĕrmanii Ungurĭ, şi credŭ că asta ne-o şi póte permite fie-care.

De óre-ce nu vréu sĕ întru în amĕruntele acestei afacerĭ, credŭ că mĭ-am împlinitŭ o datoriă arĕtândŭ, care suntŭ disposiţiunile guvernului, atâtŭ de multŭ atacate de d. deputatŭ, ce involvă persecutarea naţionalităţilorŭ. Nutrescŭ convingerea, că partea cea mai mare dintre naţionalităţile ce trăescŭ în acéstă patriă — sciu că suntŭ singuratice escepţiunĭ — nu va vedé în acéstă nimicŭ revoltătorŭ, nicĭ unŭ simţĕmêntŭ duşmănosŭ îndreptatŭ contra lorŭ. (Aprobărĭ generale.) Póte că spre a dovedi acésta potŭ aminti şi aceea — căcĭ d. deputatŭ a ridicatŭ o obiecţiune şi în contra hotărîrei comitatului Sohl şi în contra aprobării ministeriale a aceleia, după care numele comunelorŭ fură maghiarisate şi în cea mai mare parte remaghiarisate — că n'am primitŭ nicĭ măcarŭ dela o singură comună de acolo o apelaţiune. D-lŭ deputatŭ sĕ nu fiă aşadéră mai slovacŭ decâtŭ Slovacii (Ilaritate.)

Onorată cameră! D-lŭ deputatŭ vede şi în aceea — şi asta e de asemenea una din vechile sale teme — o politică de corteşire, că guvernulŭ, cum a ḑisŭ, sprijinesce maghiarisarea cu forţa şi persecută naţionalităţile. Intru câtŭ e adevĕrată acéstă persecuţiune şi întru câtŭ e adevĕrată sprijinirea ce trece peste mĕsura îndreptăţită — căcĭ întru câtŭ e îndreptăţită, de sigurŭ vomŭ sprijini ungurismulŭ — eu nu sciu. Dér ce felŭ de politică de corteşire póte fi acésta? Gândiţi-vĕ numai la ce obicĭnuiţĭ adeseorĭ a ḑice. Nu de multŭ timpŭ s'a amintitŭ, că guvernulŭ nu urméză o politică unguréscă, căcĭ elŭ are a mulţămi naţionalităţilorŭ că are maioritate. Işĭ póte închipui cineva aci, că guvernulŭ persecută naţionalităţile din politică curatŭ de corteşire décă elŭ le mulţumesce lorŭ esistenţa sa? (Aşa este! în drépta). D-nii deputaţĭ sĕ mĕ crédă, deşi nu e aşa cum ḑicŭ ei adeseorĭ, că anume ne ţinemŭ ca scaiulŭ de locurile nóstre, că dóră nu ne vomŭ tăia crénga de sub picióre în modŭ atâtŭ de nedibaciu spre scopurĭ de corteşire. (Aplause în drépta). O putemŭ face, o şi facemŭ unde ne impune datoria nóstra, dér în acésta, orĭcâtŭ s'ar opinti cineva, nu póte vedé nicĭ o politică de corteşire.

Onorată cameră! Mărturisescŭ, că compătimescŭ vorbirea de erĭ a deputatului Mocsary, şi anume din temeiulŭ, fiindŭ că suntŭ convinsŭ, că şi dlui deputatŭ mai curêndŭ orĭ mai târḑiu îi va păré rĕu de ea, căcĭ pe stindardele tuturora, carĭ ca inimicĭ ai statului »maghiarŭ" şi fără de asta obicĭnuescŭ a alarma pressa întregei lumĭ contra nóstră, celŭ dintêiu nume va fi numele sĕu şi cu elŭ vorŭ voi sĕ dovedéscă nedrépta procedere a maghiarismului. E regretabilŭ acésta, dér n'am ce face. (Aprobărĭ generale).

România în faţa situaţiunei din afară.

Mercurĭ séra s'a ţinutŭ în Bucurescĭ la Senatŭ o întrunire a deputaţilorŭ şi senatorilorŭ atâtŭ din maioritate câtŭ şi din minoritate, despre care „Unirea" raportéză următórele:

D. prim-ministru câtŭ şi ceilalţĭ dd. miniştri asistau. Intrunirea a fostŭ presidată de d. senatorŭ D. Gusti.

D. prim-ministru a declaratŭ, că întrunirea a fostŭ provocată în scopulŭ de a se comunica representaţiunei naţionale, că faţă cu situaţia încurcată a Europei întregĭ, România póte fi ameninţată de unŭ pericolŭ şi representanţii ei legitimĭ trebue s'o şcie ca sĕ aviseze. D-lŭ I. Brătianu a conjuratŭ pe toţĭ sĕ se unéscă, sĕ se lase la o parte pentru momentŭ luptele de partidă, pentru ca sĕ fimŭ gata pentru orĭce eventualitate. Trebue sĕ se scie, a ḑisŭ d-lŭ prim-ministru, că nu suntemŭ nicĭodată instrumentulŭ străinilorŭ şi că aceştia pentru a ne cuceri trebue sĕ cheltuiască mai multŭ sânge şi parale decâtŭ le trece prin minte.

Au mai vorbitŭ d-nii D. Gr. Ghica, generalŭ D. Lecca, I. A. Sturdza, Stolojanŭ şi C. D. Dimitrescu.

Toţĭ au conchisŭ pentru unirea tuturorŭ în interesulŭ ţĕrei şi au adăogatŭ că ţéra trebue, este datóre sĕ dea guvernului tóte mijlócele de care va avea trebuinţă pentru a eşi cu bine din situaţia încurcată din afară.

D-lŭ Anastase Stolojanŭ a propusŭ ca corpurile legiuitóre, fără discuţiune şi chiar în şedinţa de aḑi, sĕ acorde guvernului unŭ creditŭ de 30 000,000 lei pentru înarmarea şi apĕrarea ţĕrei.

D-lŭ C. D. Dumitrescu a propusŭ 50.000,000 lei. S'a cititŭ chiar unŭ proiectŭ de lege în acestŭ sensŭ, care a fostŭ primitŭ cu aplause.

D-lŭ P. P. Carpŭ luă asemenea cuvêntulŭ. D-sa a declaratŭ că nu este autorisatŭ de oposiţiă, cu care nu s'a putută înţelege, nesciindŭ că acéstă cestiune va fi la ordinea ḑilei. D-sa recunóşte că unŭ norŭ grosŭ este in atmosferă, crede însĕ că acestŭ norŭ va trece peste ţéra nóstră, fără a lăsa în urmă nimicŭ: nicĭ plóiă, nicĭ trăsnete. D-sa a adăogatŭ că ţéra nicĭo-dată n'a refusatŭ nimicŭ guvernului pentru apĕrarea ei, cere însĕ guvernului sĕ spună cum stămŭ şi sĕ pună în cunoscinţă parlamentulŭ de ce are sĕ se întêmple.

D-lŭ I. C. Brătianu: Nu sunt profetŭ; chiar cancelarulŭ Germaniei s'ar crede prea fericitŭ, décă i s'ar spune sigurŭ ce are sĕ se întêmple.

D-nii deputaţĭ şi senatorĭ se despărţiră la órele 10 şi jum. trecute.

Joi s'a şi adusŭ în cameră proiectulŭ de lege, prin care cerea guvernulŭ unŭ creditŭ de 30 milióne pentru scopurĭ militare. Proiectulŭ a fostŭ primitŭ, precum ni-s'a făcutŭ erĭ cunoscutŭ şi prin telegramă, cu aplause entusiaste.

Manifestŭ către Alsaţo-Lotaringienĭ.

Guvernatorulŭ Alsaţiei-Lotaringiei a adresatŭ următorulŭ manifestŭ electoralŭ către alegĕtorii provinciei:

„Guvernulŭ a cerutŭ septenatulŭ, fiindŭ că e convinsŭ, că *Germania e ameninţată de pericolulŭ rĕsboiului*, îndată ce partea doritóre de rĕsboiu a Francesilorŭ va socoti că Francia e superióră puterilorŭ combatante germane. Décă e ca Alsaţia-Lotaringia sĕ nu fiă espusă grozăviilorŭ unui nou rĕsboiu, atuncĭ sĕ se alégă deputaţĭ liniştiţĭ şi împăciuitorĭ, carĭ recunoscŭ fără reservă pacea dela 1871. Din contră aceia, carĭ arŭ alege protestatorĭ şi inimicĭ ai septenatului, arŭ fi responsabilĭ de neliniştea continuă, de păgubirea comerciului şi afacerilorŭ, şi pentru periclitarea păcii. Décă în singuraticе cercurĭ electorale s'ar întêmpla, ca amicii păcii şi ai liniştitei desvoltărĭ a ţĕrii n'arŭ puté isbuti sĕ-şĭ pună candidaţĭ proprii ai lorŭ, din causa presiunei conducĕtorilorŭ de pănă acum, atuncĭ sĕ-şĭ esprime părerea dândŭ bilete albe şi prin acésta sĕ dea a se cunósce opiniunea ţĕrii. *Reunirea Alsaţiei-Lotaringiei cu Germania este irevocabilă*, câtŭ timpŭ esistă imperiulŭ germanŭ." Manifestulŭ încheiă astfelŭ: „S'ascultaţĭ în aceste ḑile decisive numai de sfatulŭ ce vi-lŭ dă consciinţa, mintea, iubirea de patriă, de familiă şi de proprietate."

Aci mai notămŭ, că în Alsaţia-Lotaringia se terorizéză în cele mai multe părţĭ poporaţiunea francesă de către autorităţĭ, se facŭ perchisiţiunĭ domiciliare şi arestărĭ, sub cuvêntŭ că simpatiséză cu Francezii şi că au legăturĭ cu ei. Asemenea mĕsurĭ nu potŭ aduce nicĭ unŭ bine. Ele amărăscŭ şi oţĕrĕscŭ spiritele, spre rĕulŭ Germaniei.

SCIRILE ḐILEI.

Sub titlulŭ *„Incă o mapă daco-română"* scrie »Kolozsvár": „Inspectorulŭ scolarŭ alŭ comitatului Cojocnei érăşĭ a pusŭ mâna pe unŭ felŭ de mapă oprită, de a lui Bordeaux, pe care a aşternut'o, în adunarea de Lunĭ, comisiunei administrative a comitatului. Charta a fostŭ aflată în scola gr. cat. din Ţagulŭ mare; în contra învĕţătorului acestei comune adunarea administrativă a comitatului a şi decisŭ deja sĕ se pornéscă cercetare penală. In cursŭ de câteva lunĭ acesta este alŭ doilea casŭ în comitatulŭ nostru, şi nu scimŭ, décă este a se atribui acésta ignoranţei învĕţătorilorŭ românĭ şi a autorităţilorŭ scolare, orĭ sentimentului lorŭ constituţionalŭ. Invĕţătorulŭ la totŭ casulŭ îşĭ va lua rĕsplata pentru acésta, décă însĕ este elŭ în prima liniă vinovatŭ, orĭ nu este, — acésta e altă întrebare.« — De ce nu propuneţĭ, jupânilorŭ, internniţarea tuturorŭ Românilorŭ? Căcĭ atâta ne-a mai rĕmasŭ.

—x—

Nu se genéză „Kolozsvár« a reproduce cu îngâmfare sentinţa esprimată de Tabla regéscă din Tĕrgulŭ Murĕşului contra dlui *Petru Vlassa*, administratorulŭ protopopescŭ din Indolŭ. Fóia ungurésca vré sĕ reamintéscă cetitorilorŭ sĕi şi „motivele" pentru carĭ acestŭ bravŭ Românŭ şi adevĕratŭ patriotŭ este tiritŭ în procese, susţinêndŭ că cu ocasiunea centenarului lui Horia »a ţinutŭ în biserică vorbire agitătóre, îmbrăcându-se în doliu şi împodobindŭ păreţii cu imaginile lui Iancu şi ale altorŭ sfinţĭ.« Temerea esprimată de noi pe basa şovinismului, ca nu cumva sentinţa Tablei de 4 lunĭ arestŭ se fiă potenţată de curiă la 4 anĭ arestŭ, fóia »patriotică" o admite ca probabilă, mai vêrtosŭ décă »Gazeta" ia causa în apĕrare. — Semnŭ alŭ timpului absolutistŭ jidano-maghiarŭ!

—x—

După unŭ raportŭ alŭ inspectorului reg. de dare din comitatulŭ *Turda-Arieşŭ* — pe lângă totŭ »zelulŭ" şi „activitatea" netăgăduite ale esecutorilorŭ — încasarea dărilorŭ merge fórte rĕu. De pe luna lui Ianuariu a anului curentŭ s'au încassatŭ din darea directă a statului numai 14,837 fl. 70 cr. şi au rĕmasŭ în restanţă cu 1 Februariu 294,553 fl. 21 cr. Totŭ din acestŭ comitatŭ s'au încassatŭ din darea militară pe luna lui Ianuariu 1055 fl. 69 cr. şi au rĕmasŭ restanţă 24,704 fl. 66 cr.

—x—

„Budapesti Hirlap« anunţă cu satisfacţiune, că e falsă scirea, iscată de unŭ ḑiarŭ unguresсŭ din Cluşiu, despre trecerea d-lui *Victorŭ Babeşŭ* ca profesorŭ la universitatea din Bucurescĭ.

—x—

Sub titlulŭ *„Maghiarĭ valahisaţĭ"* scriu ḑiarele unguresci din Cluşiu, că locuitorii din comuna *Donescu*, comitatulŭ Aradului, cea mai mare parte suntŭ membri ai aşa numitei familiĭ Jozsa. Membrii acestei familiĭ, carĭ astăḑĭ suntŭ vre-o 60 la numĕrŭ, erau odată nobilĭ şi luau parte activă la adunările comitatului. Astăḑĭ însĕ nicĭ unŭ membru din acéstă familiă nu este, care sĕ pótă vorbi curatŭ unguresce. S'au luatŭ în comitatulŭ Aradului disposiţiunĭ pentru remaghiarisarea lorŭ şi vréu sĕ le înfiinţeze scólă în comună, care va fi susţinută parte pe spesele statului, parte prin contribuirile societăţii — Nu cumva credŭ jidano-maghiarii, că familia »Jozsa« e jidănéscă, ca sĕ-şĭ lapede naţionalitatea? Se înşélă jupânii.

—x—

Ministrulŭ honveḑimei a comandatŭ 130,000 ploschiţe de tinichea şi totŭ atâtea sufertaşe (şăicĭ) de tinichea pentru gloate, cu terminulŭ de predare la finele lunei viitóre. De asemenea se prepară marĭ cantităţĭ de conserve de carne totŭ pentru glóte. In Pesta începŭ cursurile pentru oficerĭ de glóte la 1 Martie. S'au presentatŭ acolo până acum peste 600 persóne pentru acestŭ cursŭ, între carĭ şi 34 de deputaţĭ dietalĭ.

—x—

Difterita graséză în comunele Bardoşiu, Mineşiulŭ, Felea, Almaşulŭ şi Săbediulŭ de Câmpiă, precum şi în alte comune din comitatulŭ Murĕşŭ-Turda.

—x—

FOILETONU.

Pipĕruşiu Petru şi Florea-'nfloritulŭ.

(Poveste din Sălagiu, comunicată de plugarulŭ M. Bene din Supurulŭ de susŭ, scrisă de Ioanŭ Popŭ Reteganulŭ.)

(Urmare.)

Mergêndŭ ei aşa către casă, dau de o fântână în cale şi boii se trăgeau către ea, semnŭ că le era sete. — Adăpaţĭ boii, ḑise Pipĕruşŭ către fraţĭ, că eu mĕ dau o lécă lângă ştejarulŭ acesta umbrosŭ sĕ mĕ hodinescŭ, că aşa-sŭ de obositŭ. Şi cu vorbele acestea se apropiă de unŭ ştefarŭ mare şi se rĕḑimă de elŭ, aşa, stândŭ în picióre, şi cum se rĕḑimă, cum adormì ca mortŭ. După ce fraţii lui adăpară boii şi-i înjugară de nou ca sĕ purcédă mai departe, merse soru-sa la Pipĕruşŭ sĕ-lŭ treḑéscă, dér era pace de a-lŭ mai puté treḑi. Atuncĭ ḑise fratele celŭ mai mare:

— Mĕ, dragii mei, óre facemŭ noi bine că ducemŭ pe străinulŭ acesta cu noi? Bine că elŭ ḑise, că ne este frate, dér póte-se una ca aceea? Bine sciţĭ voi că numai noi trei amŭ fostŭ la părinţĭ; bine sciţĭ că mai întêiu te-ai pierdutŭ tu soră de acasă, apoi eu şi în urmă tu frate, dér atuncĭ mama nu mai avea alţĭ copii. De l'ar fi avutŭ după înstrăinarea nóstră, ar fi ét'aşa, unŭ băietanŭ, dér elŭ e de mare ca şi noi, şi de tare?... oh, mai tare chiar decâtŭ ucigă-lŭ tóca. Póte că-i vr'unŭ strigoiu, orĭ dóră chiar smeu, că vĕḑurĕţĭ cum omorî pe smeulŭ ca pe unŭ puiu de găină. Eu gândescŭ că n'ar fi bine sĕ mai mergemŭ cu dênsulŭ pe o cale.

— Sĕ nu' mai mergemŭ, ḑise celălaltŭ frate, sĕ-lŭ lăsămŭ dormindŭ, ér noi sĕ ne pădimŭ drumulŭ.

— Aşa e, ḑise celŭ mai mare din fraţĭ, dér décă se treḑesce totŭ ne ajunge; nu vedeţĭ ce ogaşe adâncĭ taie carĕle ĕstea cu povară! Totŭ pe ele vine până ce ne ajunge şi face din noi totŭ tocană, ca şi din smeulŭ cela, ér cu sora fuge cine scie unde, de nu mai aude mama de ea nicĭ de noi. Déră, de veţĭ voi, eu sciu ce ar fi de făcutŭ: haideţĭ sĕ luămŭ lanţurile dela cară şi cum dórme rĕḑimatŭ de stejar, sĕ-lŭ legămŭ de elŭ bine cu lanţurile, atuncĭ sciu că nu va mai veni sĕ se laude că elŭ a scăpatŭ pe sora dela curţile smeului, ba sĕ ḑică că şi pre noi chiar din morţĭ ne-a înviatŭ!

— Sĕ-lŭ legămŭ, ḑise fratele celŭ mai micŭ, sĕ-lŭ legămŭ, că pe carĕ avemŭ destulă blagă, nu mai avemŭ lipsă de elŭ!

Şi-lŭ legară de stejarŭ cu lanţurile şi-lŭ legară pogană de-i auḑiai ósele părăindu-i, şi elŭ totŭ nu se treḑi; dormia ca mortŭ de ostenitŭ şi beatŭ ce era.

Soru-sa bucurosŭ l'ar fi desteptatŭ, dér nu putea; apoi sĕ facă împotrivire celorŭ doi fraţĭ încă nu putea. Decĭ se uita lăcrĕmândŭ cum légă pe binefăcĕtorulŭ ei, şi'şĭ ḑicea: Dómne scapă-lŭ!

După ce-lŭ legară de stejarŭ, îşĭ făcură cruce, ḑiseră unŭ „Dómne ajută" şi începură a plesni boii mânându-i: ce surilă! ho boureanŭ, ho!

Soru-sa se gândea singură mergêndŭ îndĕrĕtulŭ carĕlorŭ: cum mai cutéză făţarnicii aceştia a-şĭ face cruce şi a ḑice: Dómne ajută, după ce numai acum sĕvêrşiră o faptă din cele mai mişele? Dér éră-şĭ ḑise: bagŭ sémă şi hoţulŭ când merge la furatŭ ḑice Dómne ajută, necum sĕ nu ḑică ĕştia, carĭ credŭ că unŭ lucru bunŭ au sĕvêrşitŭ!

Şi ajunseră acasă. Mama lorŭ îi cunoscŭ şi vĕrsă lacrĕmĭ de bucuriă la vederea lorŭ, dér îi întrebă:

— Pipĕruşŭ Petru nu a datŭ de voi? Frăţiorulŭ vostru celŭ mai tinĕrŭ?

— Nu mamă, rĕspundŭ feciorii, nu am vĕḑutŭ nicĭ unŭ feliu de Pipĕruşŭ. Ĕtă, pe sora nóstră a fostŭ prins'o smeulŭ sĕ o ia de nevastă, şi de atuncĭ până acum ne totŭ luptarămŭ amêndoi cu elŭ pentru sora nóstră, dér nicĭ unŭ felŭ de Pipĕruşŭ n'a venitŭ sĕ ne ajute. De abia amŭ putută omorî pe smeulŭ ca sĕ-ţĭ aducemŭ fata. Acum bucură-te împreună cu noi, că ĕtă şi comorĭ am adusŭ dela smeulŭ; uită pe Pipĕruşulŭ, că de-a fi vr'unŭ vitézŭ ca noi, trebue sĕ vină câtŭ de târḑiu.

Şi se puseră frate pe ospĕţŭ, aduseră carne şi vinŭ, şi lăutarĭ şi adunară mai totŭ satulŭ sĕ se bucure şi sĕ

Părintele preotŭ și protopopŭ gr. or. *Ioanŭ Almășanŭ* din *Almașulŭ micŭ săsescŭ* a fostŭ pricopsitŭ de Trefort cu 100 fl. Părintele Almășanŭ este între cei d'intâiu în anulŭ acesta. Rĕu de totŭ, décă și protopopii se umilescŭ a cerșitori.

—x—

După o *statistică* a ministeriului ungurescŭ de culte și instrucțiune publică, numĕrulŭ scolarilorŭ din Ungaria înscriși la gimnasii pentru anulŭ 1886—7 este de 34 mii 900, mai multŭ cu 316 ca în anulŭ trecutŭ. La școlele reale s'au inscrisŭ 6,294, mai multŭ cu 427 ca în anulŭ trecutŭ.

—x—

Balulŭ *Reuniunei femeilorŭ Române* din Sibiiu, arangeatŭ Sâmbătă séra în sĕptĕmâna trecută, a reeșitŭ splendidŭ. Publicŭ a fostŭ fórte multŭ, între care și notabilitățĭ militare. Toaletele damelorŭ se întreceau în frumsețe și eleganță. Costumulŭ românescŭ a fostŭ representatŭ prin vr'o cincĭsprețece dănțuitóre drăgălașe una ca una. Acestea au contribuitŭ cu preferință la frumseța și eleganța balului.

—x—

O corespondență din Viena, publicată de „Bohemia“ din Praga, țice că recenta panică dela Bursă a pricinuitŭ o *pierdere* de celŭ puținŭ *două miliarde* de fiorinĭ.

—x—

Comitele *Agenor Goluchowski*, care este desemnatŭ de a înlocui pe baronulŭ Mayr, ca ministru plenipotențiarŭ alŭ Austro-Ungariei la Bucurescĭ, este rudeniă M S. Regelui României. Comitele Goluchowski s'a căsătoritŭ la 3 Iuniu 1885 cu principesa Ana Muratŭ, vara Maiestății Sale.

—x—

Numĕrulŭ ascultătorilor dela universitatea din *Clușiu* în totŭ anulŭ se sporesce. S'au înscrisŭ în semestrulŭ acesta 535 ascultătorĭ, dintre carĭ 254 la drepturĭ, 126 la medicină, 52 la filosofiă, 23 la sciințele naturale. ,Koloszvár‹ dă espresiune bucuriei ce i-o pricinuesce crescerea numĕrului acestorŭ ascultătorĭ și ca împrejurare deosebitŭ îmbucurătóre constată, că și numĕrulŭ ascultătorilorŭ românĭ dela acéstă universitate cresce din anŭ în anŭ. — Bucuria fóiei unguresci de sigurŭ se potrivesce cu „bucuria“ țiganului, care se uita cum îi duce apa căciula.

—x—

Societatea bisericéscă-literară *„Alexi-Șincaiană“* din *Gherla*, în ședința electorală ținută în 2 Ianuariu st. n. și-a alesŭ ca conducĕtorŭ pe d-lŭ *Dr. Ioanŭ Popŭ*, profesorŭ de teologiă.

—x—

In curêndŭ va apăré, cu aprobarea Ministeriului r. ung. de culte și instrucțiune publică, *Geografia Ungariei* de *Dr. Nicolau Popŭ* în edițiunea a VI. Totodată se face cunoscutŭ, că prin rescriptulŭ ministerialŭ de sub Nr. 43,248 suntŭ oprite tóte edițiunile precedente ale acestui manualŭ.

—x—

Funcționarulŭ dela magistratŭ din *Făgărașŭ*, Ludwig Greger, despre care amŭ mai comunicatŭ, a defraudatŭ 1619 fl. Scrisórei ce a lăsat'o în urmă'i și în care țice, că 'șĭ va lua viéța, autoritatea nu'i dă credĕmêntŭ. De aceea a datŭ ordinŭ de urmărire.

Ajutorarea familielorŭ glotașilorŭ.

Precum sĕ scie, legea glótelorŭ nu conține nicĭ o dispoșițiune privitóre la ajutorarea familielorŭ lipsite ale glotașilorŭ în casŭ de mobilisare.

După cum află „Bud. Korr.“, nu s'a luatŭ o asemenea dispoșițiune din motivulŭ, că guvernulŭ consideră ca valabile și pentru familiile glotașilorŭ dispoșițiunile articulului de lege XI din 1882 „asupra modalității d'a se acorda ajutóre familiilorŭ lipsite ale celorŭ convocațĭ în casŭ de mobilisare.‹ In înțelesulŭ acestei legĭ, femeia legitimă, copii legitimĭ și nepoții, mama, moșulŭ, bunica, socrulŭ și sócra, precum și frații și surorile, întru câtŭ întreținerea acestora s'a acoperitŭ din agonisirea séu simbria celui convocatŭ, se ajutoréză din partea statului. Ajutorulŭ ilŭ primesce fiecare singuraticŭ membru îndreptățitŭ alŭ familiei după capŭ, și adecă ajutorulŭ are sĕ se calculeze de capŭ și pe ți după taxa ce se plătesce familielorŭ pentru întreținerea soldațilorŭ încvartirațĭ în trecerea lorŭ prin loculŭ unde locuesce celŭ convocatŭ. Pentru membrii familiei sub etatea de 8 anĭ are sĕ se socotéscă jumătate din acestŭ ajutorŭ. Ajutorulŭ începe cu țiua în care celŭ convocatŭ a plecatŭ din loculŭ unde stăruesce la trupa sa și se sfêrșesce cu țiua în care acela s'a întorsŭ acasă Membrii familiilorŭ celorŭ convocațĭ, carĭ cadŭ în luptă, primescŭ ajutorŭ încă timpŭ de șése lunĭ socotindu-se din țiua morții celui convocatŭ.

Unŭ amicŭ alŭ fóiei nóstre din Budapesta ne trimite următórele rêndurĭ:

Budapesta, 4 (16) Februariu a. c.

Mare scandalŭ! Mocsary, care e Maghiarŭ, a vorbitŭ în dieta țĕrii contra statului maghiarŭ, contra societății maghiare, contra națiunii maghiare! Părinții patriei maghiare s'au scandalisatŭ și s'au consternatŭ. Multă supĕrare și amărăciune cuprinse inimile lorŭ.

,*Budapesti Hirlap*', care este una din cele mai cetite foi ungurescĭ, aducêndŭ estrase din vorbirea d lui Mocsary, ilŭ scrie totŭ ›*Mocsariulu*‹, ér articululŭ de fondŭ ilŭ intituléză „Catilina“ ...›Acestŭ Catilina nu numai că trăesce, ci *venit in senatum*‹.... Apoi încarcă cu o mulțime de epitete pe acéstă urgiă a națiunei maghiare.

Cu lectură de acésta îndópă pressa maghiară publiculŭ, care se nasce în șovinismŭ, trăesce în șovinismŭ și — naturalŭ — va și murì în șovinismŭ. *Așa se face pe aicĭ disposițiă pentru buna-înțelegere cu naționalitățile*, hulindŭ pe acelŭ bărbatŭ, care cugetă sănătosŭ și vrea sĕ-i lumineze, — cu nume ca Catilina.

Bare-mĭ de ar avé Ungaria mulțĭ Catilinĭ de aceștia!

Din nenorocire e numai unulŭ.

Asociațiunea pentru meseriașii românĭ.

Brașovŭ, 5 (17) Februariu a. c.

Adunarea generală a „Associațiunei pentru formarea meseriașilorŭ românĭ“ s'a ținutŭ Dumineca în 1 (13) Februariu a. c. la 3 óre p. m. în sala de desemnŭ dela gimnasiulŭ românescŭ. Unŭ numĕrŭ mare de membrii a luatŭ parte la acéstă adunare.

Președintele a deschisŭ adunarea printr'o cuvêntare potrivită scopului Associațiunei, arătândŭ totodată, că situațiunea acestei Associațiunĭ, prin fundațiunea făcută de sufletele rarĭ și nobile inimĭ românescĭ ale soțilorŭ *Michailŭ și Elisa Stroesco*, — s'a schimbatŭ, căcĭ pe viitorŭ nu va mai fi împedecată în activitatea ei de calamitățile financiare cu carĭ s'a luptatŭ până acum, s'a schimbatŭ însĕ și pozițiunea membrilorŭ, dela carĭ sĕ aștéptă mai multŭ zelŭ și mai mare resultatŭ, arată că numĕrulŭ membrilor nu stă în nicĭ o proporțiă cu avantagiele Associațiunei și cu interesulŭ celŭ mare ce-lŭ au Românii pentru a forma clasa mijlociă. In urmă dlŭ președinte atrage atențiunea membrilorŭ asupra necesității de a se înființa în Brașovŭ *ateliere* românescĭ pentru fiăcare ramŭ de meseriă, pentru ca elevii sĕ se așețe și instrueze în acestea, spre a-șĭ puté păstra mai sigurŭ caracterulŭ și datinele românescĭ. Recomandândŭ acésta spre consultare membrilorŭ, președintele declară adunarea de deschisă.

Urmândŭ verificarea membrilorŭ, s'a constatatŭ numĕrulŭ cerutŭ de statute spre a se puté lua concluse. Arătându-se trecerea din viéță a membrilorŭ fundatorĭ C. Popazu și D. Eremia, membrii Associațiunei îșĭ manifestă prin sculare părerea de rĕu pentru perderea acestorŭ vrednicĭ membri.

Secretarulŭ cetesce apoi raportulŭ comitetului, prin care se constată că 116 învĕțăcei românĭ se află la meserii în Brașovŭ. In anulŭ 1886 s'au așețatŭ 46 învĕțăcei la 15 meserii deosebite. Instrucțiunea o-au primitŭ 76 învĕțăcei în scóla comunală de séra, ceialalțĭ în a statului. Cu vestminte au fostŭ ajutațĭ 57 învĕțăcei, stipendii au avutŭ 53. Dintre învĕțăcei 15 inșĭ au fostŭ declarațĭ ca sodalĭ. Sodalii cu toții au fostŭ 42; séra ei s'au ocupatŭ cu cetitulŭ și cu musica și au datŭ trei producțiunĭ mulțămitóre. Parte din sodalĭ, pentru a se perfecționa în arta lorŭ, se află în Viena, parte în Pesta, Timișóra, Clușiu și Sibiiu. Dintre sodalĭ au devenitŭ măestri 7, și fiindŭ că anulŭ 1886 a fostŭ fórte rĕu, comitetulŭ a făcutŭ apelŭ, ca Românii sĕ lucre la ei și sĕ-i protegeze.

Raportulŭ specialŭ despre fundațiunea soților Mihailŭ și Elisa Stroesco arată, că în 22 Noemvre aceste marinimóse persóne au predatŭ președintelui 25,000 fl. ér cevașĭ mai târțiu încă o miiă francĭ; cu carĭ comitetulŭ a cumpĕratŭ hârtii fonciare rurale de 50,895 fr., a cărorŭ plasare o-au încuviințat'o și fundatorii. Adunarea îșĭ esprimă deosebita sa simpatiă față cu marinimoșii fundatorĭ, rostindu-le cu însuflețire unŭ: *„Sĕ trăéscă!“*, ér la cetirea actului fundaționalŭ membrii îșĭ arată stima și recunoscința ce o au față cu aceste inimĭ generóse, *rĕdicându-se în picióre* și ascultândŭ cu pietate; se cetesce totodată și actulŭ adiționalŭ, prin care se revócă dreptulŭ reservatŭ fundatorilorŭ asupra fundațiunii lorŭ.

Raportulŭ cassarului arată, că averea Associațiunei este de 4272 fl., aflătorĭ în cambii, în obligații și în cărticele de depunere la filiala ,Albina‹.

Invĕțăceilorŭ li s'a datŭ îmbrăcăminte, li s'au plătitŭ tacsele scolare și s'au ajutatŭ cu stipendii din donațiunea de 1220 fl., făcută în Decemvre 1885 de unŭ domnŭ anonimŭ spre a se spesa în anulŭ 1886.

Spesele preliminate au fostŭ de 300 fl.; donațiunĭ au întratŭ dela biserica sf. Niculae 200 fl., dela ereții rĕposatului D. Eremia 100 fl,, dela institutulŭ „Albina“ 50 fl, și dela frații Mihalovicĭ 50 fl.

Comisiunea censurătóre, alésă de adunarea generală, constată prin raportulŭ ei, că atâtŭ socotelele Associațiunei, câtŭ și ale fundațiunei Stroesco le-a aflatŭ corecte; face însĕ îndrumărĭ nouĕ cu privire la încassarea percentelorŭ fondului Associatiunei, precum și la întabularea unei obligațiunĭ și propune sĕ se cumpere registre nouĕ. Adunarea primesce aceste propunerĭ.

Comisiunea recomandă pe lângă órecarĭ amendamente propunerile comitetului și adunarea generală, desbătêndu-le, le primesce în modulŭ următorŭ:

1) Sĕ se aducă mulțumită în modŭ deosebitŭ marilorŭ fundatorĭ *Michailŭ* și *Elisa Stroesco* prin o adresă subscrisă de toțĭ membrii Associațiunei aflătorĭ în Brașovŭ. 2) Plasarea fundațiunei se aprobă a se face în hârtii fonciare române. 3) Sĕ se cumpere o cassă Wertheimiană pentru păstrarea averii Associațiunei și a fundațiunei, éră până la Aprilie a. c. hârtiele rĕmânŭ în păstrare pe lângă reversŭ la d-lŭ Diamandi I. Manole, care e rugatŭ a îngrij isĕ se schimbe cupónele. 4) Sĕ se aducă mulțămită: Associațiunei Transilvane pentru 11 stipendii; on. sinodŭ și comitetŭ parochialŭ dela biserica sf. Nicolae pentru ajutorulŭ votatŭ pe an. 1886 de 200 fl., d-lor erețĭ Demetriu Eremia pentru 100 fl.; institutului ›Albina“ pentru 50 fl.; d-lorŭ frațĭ Mihalovicĭ pentru 50 fl.; și d-lui Dr. G. Baiulescu, care ca medicŭ a binevoitŭ și în anulŭ 1886 a cerceta elevii bolnavĭ gratuitŭ. 5) Sĕ se dea unŭ premiu de 15 fl. d-lui I. Bidu, croitorŭ, pentru că a instruitŭ 9 elevĭ, declarândŭ dintre aceștia pe 6 inșĭ ca sodalĭ. 6) Măeștrii și sodalii sĕ se întrunéscă în localulŭ de adunare Dumineca și în sĕrbătorĭ spre a se ocupa cu cetitulŭ și a asculta din câno în când disertațiunĭ despre progresulŭ ce-lŭ facŭ străinii în meserii. Spre acestŭ scopŭ comitetulŭ va avea sĕ cumpere cărțĭ speciale despre meserii. 7) Associațiunea se face membră la societatea de împrumutŭ și păstrare „Meseriașulŭ Românŭ‹ cu 10 cvote. 8) Adunarea generală aduce mulțămită în scrisŭ d-lui președinte *B. Baiulescu* pentru zelulŭ cu care stăruiesce a susținé fóia înființată de dênsulŭ, ,Meseriașulŭ Românŭ, a stăruitŭ pentru înființarea băncei „Meseriașulŭ Românŭ‹, a avutŭ fericirea și încrederea prin care i s'a datŭ în primire fundațiunea nemuritorilorŭ soțĭ Michailŭ și Elisa Stroesco. 9) Se primesce bugetulŭ Associațiunei cu venitele de 395 fl. și spesele totŭ în acéstă sumă. 10) Se primesce bugetulŭ fundațiunei Michailŭ și Elisa Stroesco, cu venite de 1400 francĭ, din carĭ a șésea parte se adauge la capitalŭ și astfelŭ venitele rĕmase se socotescŭ în 570 flor. In spese s'au votatŭ: pentru haine pe séma învĕțăceilorŭ 150 fl., pentru taxe de scólă 150 fl, două stipendii pentru ateliere 100 fl., pentru sodalĭ ca sĕ mérgă în scóle speciale 170 fl. 11) Se primesce înscrierea a 10 membri noi.

După acestea președintele mulțămesce membrilorŭ pentru dovada de recunoscință ce i-au dat'o și pentru zelulŭ, cu care au pertractatŭ agendele și declară adunarea generală de închisă.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a ›Gaz. Trans.‹)

PESTA, 19 Februarie. — Discutându-se în camera deputaților creditulŭ pentru glóte, ministrulŭ honvețimei la motivarea proiectului se provocà la febrilele înarmărĭ ale statelorŭ europene și la încordatele raporturĭ politice, în fața cărora monarhia și statulŭ ungarŭ nu e iertatŭ sĕ stăruiască în neactivitate, pentru ca nu cumva sĕ ne lovéscă vina negligenței. Guvernele, și anume alŭ nostru doresce pace, a căreia susținere e de doritŭ și de speratŭ. Cu tótă disposițiunea oprimată ce domnesce pretutindenea, nu ne amenință nicĭ unŭ periculŭ iminentŭ. Situațiunea însă cere veghiare și precauțiune.

Deputații au votatŭ unanimŭ creditulŭ gloatelorŭ, după ce și deputatulŭ T r u ț a în numele naționalilorŭ a intervenitŭ fórte căldurosŭ pentru acésta, declarândŭ că acolo, unde e vorba de vața și siguranța patriei, care e și a lorŭ, nu póte esista nicĭ o desbinare.

---

se mire de vitejia lorŭ, că au omorîtŭ pe smeulŭ și i-au luatŭ comorile celea scumpe.

Intr'ontârțiu se scormonesce și Pipĕrușŭ Petru și dă sĕ se scóle, dér se simte legatŭ de stejarŭ cu lanțurĭ peste pieptŭ și peste mijlocŭ, peste grumațĭ și peste picióre. — M! hm! dulcii mei frațĭ, țise elŭ, dér bine mai scițĭ voi rĕsplăti bunătatea ce vi-o făcui! Bine a țisŭ cine a țisŭ: Fă bine și aștéptă rĕu! Dér lăsațĭ că vĭ-o facŭ eu de nicĭ draculŭ nu v'o mai desface!

Și numai odată se umflă, și lanțurile cadŭ rupte zală de zală de gândeai c'ar fi numai de bucinișŭ. Acum sĕ mai dormŭ una pe pajiște, îșĭ țise Pipĕrușŭ, cĕ am eu vreme sĕ ajungŭ și acasă; cu câtŭ așĭ merge mai iute, cu atâtŭ ar fi bucuria fraților mai scurtă.

Se puse decĭ sĕ se odihnéscă, dér nu mai vrea somnulŭ sĕ se apropie de elŭ, că nu-i putea eși din capŭ nemulțămirea fraților sĕi. Incepù a se gândi la tóte minutele de când a plecatŭ de acasă. Mĕi, îșĭ țise, adecă smeulŭ nu scia de bună sémă, că cine i-a svêrlitŭ buzduganulŭ îndĕrĕtŭ: eu orĭ Florea-'nfloritulŭ? Trebue că vitézŭ omŭ mai e Florea acela; cum așŭ vrea sĕ-lŭ cunoscŭ! Dér l'oiu cunósce acușĭ. Acum sĕ mergŭ sĕ vĕdŭ ce face biata mamă, apoi sĕ cautŭ pe Florea înfloritulŭ, sĕ mĕ prindŭ cu elŭ frate de cruce.

(Va urma).

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 17 Februariu st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	96.05	Bonurĭ croato-slavone	104.50
Rentă de hârtiă 5%	86 15	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146.30	Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	95 50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —	Renta de hârtiă austriacă	77 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 —	Renta de arg. austr.	79 85
Bonurĭ rurale ungare	104.—	Renta de aurŭ austr.	108.95
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—	Losurile din 1860	130.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.—	Acţiunile bănceĭ austro-ungare	845 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—	Act. bănceĭ de creditŭ ung.	270.—
Bonurĭ rurale transilvane	105.—	Act. bănceĭ de creditŭ austr.	276.—
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6.04
		Napoleon-d'orĭ	10.14
		Mărcĭ 100 împ. germ.	62 85
		Londra 10 Livres sterlinge	128 60

Cursulu pieței Brașovŭ

din 18 Februariu st. n. 1887.

		Cump.		Vend.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.45	Vend.	8.47
Argint românesc	»	8.42	»	8.44
Napoleon-d'orĭ	»	10 10	»	10.14
Lire turcescĭ	»	11.40	»	11.44
Imperialĭ	»	10.40	»	10.44
Galbenĭ	»	6 01	»	6 05
Scrisurile fonc. »Albina«	»	101.—	»	102.- -
Ruble Rusescĭ	»	116.—	»	117.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.